

Končno poročilo pooblaščenca za zaslišanje v zadevi COMP/C.38.620 — Vodikov peroksid in perborat

(v skladu s členoma 15 in 16 Sklepa Komisije 2001/462/ES, ESPJ z dne 23. maja 2001 o mandatu pooblaščenca za zaslišanje v nekaterih postopkih o konkurenci — UL L 162 z dne 19. junija 2001, str. 21)

(2006/C 303/20)

V osnutku sklepa v zgoraj navedeni zadevi je ugotovljeno naslednje:

Komisija je začela izvajati preiskavo o morebitni kršitvi člena 81(1) Pogodbe ES in člena 53(1) Sporazuma EGP v sektorju vodikovega peroksida in perborata na podlagi zahtevka za podelitev imunitete, vloženega v skladu z Obvestilom Komisije o imuniteti pred globami in znižanju glob v zadevah o kartelih („obvestilo o prizanesljivosti“) iz leta 2002.

Pisni postopek

Obvestilo o nasprotovanju je bilo sprejeto 26. januarja 2005 in naslovljeno na osemnajst zadevnih strank, ki naj bi po prvi analizi sodelovale pri sporazumu ali ki naj bi prevzele odgovornost pri takem sodelovanju, in sicer:

Akzo Nobel N.V., in njeni podružnici Akzo Nobel Chemicals Holding AB in EKA Chemicals AB; Degussa AG; Edison SpA; FMC Corporation in njena podružnica FMC Foret SA; Kemira OYJ; L'Air Liquide SA in njena podružnica Chemoxal SA; Snia SpA in njena podružnica Caffaro SpA; Solvay SA/NV in njena podružnica Finnish Peroxides OY/AB; Solvay Solexis SpA (prej imenovana Ausimont SpA); Total SA in njeni podružnici Elf Aquitaine SA in Arkema SA.

Dostop do dokumentacije je bil naslovnikom obvestila o nasprotovanju omogočen v obliki CD-ROM-a. Ustne izjave, podane v okviru obvestila o ugodni obravnavi, je bilo možno pregledati le v prostorih Komisije. Nobeno od naslovljenih podjetij ni bilo pooblaščenca, da si naredi kopije teh dokumentov, vendar so si lahko zapisovala opombe in/ali jih neuradno prepisovala. Naslovljena podjetja so bila tudi pooblaščenca, da preberejo prepise, ki jih je sestavila Komisija, ne pa da si naredijo kopije teh prepisov.

Več strank je zaprosilo za odlog roka za predložitev svojega odgovora na obvestilo o nasprotovanju, ta odlog sem v nekaterih primerih dodelil na podlagi legitimnih vzrokov. Vse stranke so odgovorile v predpisanem roku.

Posebni zahtevek v zvezi z dostopom do dokumentacije:

Družbi Air Liquide/Chemoxal sta se pritožili glede pogojev dostopa do ustnih izjav, ki jih je bilo možno pregledati le v prostorih Komisije, in sta zahtevali kopije zapisanih izjav in njihove prepise.

Menil sem, da ta zahtevek ni bil utemeljen, in sicer iz naslednjih razlogov: 1) prepisi so notranji dokumenti Komisije, ki jih v skladu s sodno prakso ni treba razkriti strankam, 2) zapisane ustne izjave pa so dostopni dokumenti, vendar v skladu s posebnimi pravili ni treba, da bi Komisija omogočila dostop do njih. Komisija s tem, da omogoča dostop do teh dokumentov v svojih prostorih, v celoti spoštuje pravice do obrambe strank in se pri tem izogiba, da bi njen program ugodne obravnave posegal v postopke, ki se uporabljajo v nekaterih državah, zlasti v državah, ki niso članice EU.

Različni naslovniki so vložili zahtevke za dodaten dostop do dokumentacije. Nekateri dokumenti, vloženi v dokumentacijo Komisije, so bili dejansko označeni kot zaupni, čeprav je malo verjetno, da bi njihovo razkritje povzročilo resno in nepopravljivo škodo tistim, ki so jih sporočili. Generalni direktorat je upošteval moj nasvet, in sicer odobritev dostopa, in vsem strankam, z izjemo družb Solvay in Solexis, se je zdela ta rešitev zadovoljiva.

Družbi Solexis in Solvay sta zahtevali odobritev dostopa do nekaterih sektorskih poročil, ki jih je pripravila družba Degussa. Ta poročila so bila pripravljena v času kršitve in vsebujejo oceno družbe Degussa o strukturi trga in njegovem razvoju, o nedavnih nihanjih cen in odzivih konkurentov, ter pojasnjujejo kratkoročne strategije družbe. Na mojo zahtevo so bila vsa poročila od leta 1996 do (vključno) leta 1999 že posredovana družbama Solvay in Solexis, vendar sta ti dve družbi izrazili željo, naj se jima posredujejo tudi poročila od 1. januarja 2000 do srede junija 2001. V odločbi, ki sem jo sprejel na podlagi člena 8 sklepa o mandatu pooblaščenca za zaslišanje, sem ocenil, da jima je treba predložiti objavljeno različico teh poročil. Ta poročila je bilo treba načeloma obravnavati kot zaupna in se pri tem sklicevati na pravila za dostop do dokumentacije, vendar so vsebovala podatke, ki bi bili morebiti koristni za njihovo obrambo. Opisovala so predvsem ravnanje družb na trgu in opozarjala na nekatere primere, v katerih se zdi, da družbe niso upoštevale zadevnih domnevno nezakonitih sporazumov. Lahko bi se jih torej označilo kot razbremenilne dokumente, čeprav le deloma. Kljub vsemu sem menil, da imajo bistveni podatki, ki jih vsebuje ta drugi sklop poročil, zelo omejen interes za pravice obrambe strank, ki so vložile zahtevek, ter da se, ob upoštevanju njihovega zaupnega značaja, ne smejo razkriti.

Dostop do odgovorov na obvestilo o nasprotovanju

Družba Solvay je zahtevala dostop do odgovorov drugih strank obvestila o nasprotovanju. Ocenil sem, da je ta zahtevek neutemeljen. Na podlagi stalne sodne prakse (sodba Sodišča prve stopnje z dne 15. marca 2000 v združenih zadevah T-25/95 in druge, *Cimenteries*, odstavek 380 in naslednji) Komisiji ni treba vsem strankam posredovati odgovorov na obvestilo o nasprotovanju. Vendar iz te iste sodne prakse izhaja, da mora Komisija, če v odgovoru ene od strank odkrije obremenilne dokaze in jih ta stranka uporabi proti drugi stranki, zadevne podatke posredovati tej drugi stranki in določiti primerni rok, da lahko ta druga stranka predloži svoje pripombe. To se je torej v tej zadevi tudi storilo, tako so bili obremenilni dokazi proti FMC Corp. in FMC Foret v odgovorih družb Solvay in Degussa posredovani zadevnim strankam.

Ustni postopek

Vse stranke so sodelovale pri zaslišanju, ki je potekalo 28. in 29. junija 2005 in v katerem je bilo predvsem soočenje med strankami izjemno živahno.

Medsebojna odvisnost osnutka sklepa in predhodne ocene, ki se nahaja v obvestilu o nasprotovanju

Ob upoštevanju argumentov, ki so jih stranke predložile Komisiji, in elementov dejstev, ki so jih pripravile v svojih pisnih odgovorih in med zaslišanjem, se je področje kršitve močno zmanjšalo.

Proizvodi, ki jih zadeva kartel

Natrijev perborat (PCS) je bil izključen, tako da osnutek sklepa zadeva le vodikov peroksid in perborat.

Kršitve in trajanje kršitev na podlagi predloženih dokazov

- Štelo se je, da sta družbi Air Liquide in Chemoxal, kar zadeva naložitev glob, morebiti upravičeni do zastaranja, ker je njuno sodelovanje pri sporazumu omejeno le na obdobje do 31. decembra 1997, in jima tako ni mogoče naložiti nobene globe, če sta s kršitvijo prenehali pred 25. marcem 1998.
- Na splošno se obremenilni dokazi, ki so temeljili na eni sami obtožbi, a jih je zadevna družba spodbijala in niso bili podkrepjeni z drugimi dokaznimi sredstvi, niso upoštevali, saj mora dokazno breme prevzeti Komisija. Posledično je kršitev trajala precej manj časa v primeru družb FMC in FMC Foret, krajša pa je bila tudi v primeru družbe Caffaro.
- Osnutek sklepa vsebuje kljub temu nekatera dejstva, ki temeljijo le na enotnih izjavah, ki pa jih stranke, na katere se nanašajo, niso spodbijale in so verodostojne v splošnem okviru, v katerem se uporabljajo. V teh pogojih menim, da je ta pristop sprejemljiv glede na spoštovanje pravic do obrambe, čeprav nekateri obremenilni dokazi temeljijo na eni sami obtožbi.

Po mojem mnenju osnutek končnega sklepa upošteva le ugovore, za katere so imele stranke priložnost pojasniti svoje stališče, pa tudi njihova pravica do zaslišanja se je spoštovala.

Bruselj, 20. aprila 2006

Serge DURANDE
